

vælle Stemning for, at man skal gaa bort fra al Betsatning af Grundejendom, og gaa over til som Surrogat at beskaffe Indtægts-tilberne, saa er dette umuligt at bringe til Udførelse. Jeg ser, at det ærede Medlem har faaet Kapitaler, Prioriteter, Jorbrenter og alt muligt med, men det er dog et daarligt Surrogat for Grundbetsatningen. Og for sig har jeg intet imod at søge et andet Grundlag for en Betsatning. Jeg har ogsaa indrommet, at der er en rigtig Tanke i det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (W. Dinelsen). Det ærede Medlem tog imidlertid mine Ord for meget til Indtægt, thi jeg har tillige sagt, at det er umuligt at stemme for hans Forslag, og jeg haaber, at man ikke vil gøre det; men jeg tror, at der ligger en rigtig Tanke deri. Jeg anser det for heldigst at have forskellige Momenter til sin Betsatning. For saa vidt er jeg enig, som jeg, naar man kan finde paa en Forandring i Stattegrundlaget, ikke vil have noget derimod, men ganske sikkert maa det ikke være en Forandring, der gaar ud paa at affasse al Skat paa Grundejendom, men det maa være en Forandring, der gaar ud paa at tillempe Forholdene for Grundejendommene paa en heldigere Maade end nu. Jeg kan ikke erkende, at det Vindringsforslag, der er stillet under Nr. 6, og som jeg, da det ogsaa er taget tilbage, jo for saa vidt ikke maa tale om, paa nogen Maade gør det muligt at gaa ind paa den Reform, der er stillet i Udsigt, og som vi ville saa at se en anden Gang. Jeg erkender selvfølgelig, at naar vi skulle tage alvorligt paa disse Forhold, kan det kun være i den Tanke, at det er noget, som i Fremtiden skal føres frem, og jeg har ikke noget imod, at det kommer frem, men jeg forbeholder mig at modsætte mig det paa ethvert Punkt ogsaa senere. Et Hovedspørgsmaal, som jeg tillod mig at optage i Gaar, og som det ærede Medlem nu ogsaa dvælede ved, var, hvilken Betydning, hvilken Virkning vilde et Forslag af den Betsatningshed have for Realkrediten her i Landet, og jeg tillader mig da at tro, at det vil have en højst uheldig Virkning. Den ærede Ordfører udtalte i Gaar, at det kunde blive en Præmie for Prioritering. Jeg antager vel, at det var for Spøg, det blev sagt, men for øvrigt er det ikke ganske urimeligt, det lader sig godt sige, at naar en Ejendomsbesidder kan opnaa, at Prioritetshaveren skal betale en Del af hans Kommuneskat, kan det ligge ham nær som Spekulation at optage et langt større Laan, end han behøver, disponere over en Del af Mid-

lerne og lade Prioritetshaverne betale en Del af Skatten. Imidlertid skal jeg ikke forbyde mig i dette Forhold. Jeg nøjes med den Indrømmelse, som det ærede Medlem var saa venlig at gøre mig, nemlig at jeg havde Ret i, hvad jeg havde omtalt i Henseende til Kreditforeningerne, at det, der bringes i Forslag for dem, lader sig ikke gennemføre, saaledes at man rammer Prioritetshaveren. Man maatte ramme Obligationshaverne, men det kan man ikke, man rammer Ejendommene. Kreditforeningen betaler Skatten, og de, der have Prioriter i Kreditforeningen, komme til at refundere dem til Foreningen. Dette Spørgsmaal har en eminent Betydning, en saa stor Betydning, at det under de Forhold, hvorunder vi nu leve, er utænkeligt at gennemføre en saadan Reform. Jeg nævnte Tal i Gaar; jeg vil ikke fæste Tallene haardere, end jeg har Ret til; jeg har taget det af Danmarks Statistik, som udgives af Professor Falbe-Hansen og den Mand, der sidder her som Repræsentant for Københavns 4de Valgkreds (Scharling). Deri anslaaes de samlede Jordejendommers Værdi til henved 4,000 Mill. Kr. Landkreditforeningerne her i Landet tilfammen have udlånt deri over 400 Mill. Kr., altsaa 10 pCt. af Jordejendommens Værdi — det er for øvrigt ikke blot Jorden, men tillige Besætning, Tiender, Kreaturer, Skove o. s. v., der findes behæftede med disse Laan til Kreditforeningerne. Den Vej, vi vandre og ubetinget maa vandre, naar man vil omregulere Real-Kreditforholdene, er mere og mere til Kreditforeningerne. For Sparekasserne findes der højst rimeligt Udlaan af omtrent 5 pCt. af Landejendommens Værdi. Ogsaa her maae Vanskeligheder for det ærede Medlems Regel, og den Regel, som er tiltraadt af det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds, hvis Forslag jeg jo nu nærmest skalde tale om. For private Prioriteters Vedkommende vil Forholdet efter min Mening nærmest blive det, at enten fik man ikke private Udlaan eller vedkommende vilde sige til Debitor: Ja, vel, vær saa artig, men jeg vil ikke betale nogen Del af din Kommuneskat, den skal du selv se at faa betalt eller refundere mig. Dersom man kan komme til en bedre Ordning af Grundskatten, skal jeg gerne være med dertil, men det vil ikke være saa let, thi der er mange Spørgsmaal, som der ville styde sig op til Overvejelse, men at affkrive al Hartkornsafgiften for Kommunerne, opgive al Betsatning af Grundejendom for Kommunerne, kan jeg ikke være med til, det maa jeg fraraade. Vi saa desværre ikke at se, hvorledes Tingets Stilling er over for